

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În România:

la dl Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 creieri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

URĂ.

„Pesti Napló“ zice într'un articol de fond, că între poporul român și cel maghiar s'a pus un sentiment despărțitor, care determină din amândouă părțile idei și fapte diametral opuse după caracterul lor, s'a pus ură; și că între Maghiari și Români nu se pot stabili legături de prietenie, pentru-că ele sunt repede roase de ură;

Faptul acesta îl stabilește ziarul guvernamental în numărul seu dela 9 Noemvrie, într'un articol intitulat „A gyűlölet“, „sötét és vad gyűlölet“, cum îi zice el.

Și caută să-i dea o explicație, care, fiind pusă într'un ziar al firmei Haas & Deutsch își pierde ori-ce importanță. E o teorie plătită și aceste teorii plătite sunt în politică uneori vrednice de ignorare completă. Un singur lucru ne face să-i dăm teoriei lui „Pesti Napló“ atențiune; ea indică zăpăceala pe care guvernul voește să o susțină asupra cauzei noastre în poporul maghiar.

Trecutul nostru trebuie natural să fie mai întâiu pus în lumină falsă, pentru a pute produce iluzia, că în inima poporului român nu există sentimentul de aversiune, ce noi susținem că există. Până la 1848 am fost robi și se poate constata statisticește, că acolo unde Români au fost mai asupriți, au fost totodată și mai mulți și că cei mai mulți erau acolo unde nobilimea maghiară era mai multă. Se putea ca această stare să nască iubire? Se putea, ca poporul nostru exploatat să nu urască? Nu divide et impera al Austriacilor ar fi putut să producă paroxismul urei dela 1784 și 1848; poporul simțea în acele revoluții, că lovește pe exploatatorul secular. Austria ni-a ajutat să progresăm, voind să plece pe-a ei parte iubirea noastră și a plecat-o. Această dualismul lui Ormuzd și Ariman în simțirea poporului român. Și dacă poezia populară este dovadă de ce simt popoarele, se vor

găsi cântece multe cu numele împăratului, pentru care soldatul român merge în război, dar' numele de Ungur apare în poezia aceasta cu apostrofa de a merge în țările de unde au venit; chiar versurile copiilor au despre Unguri poezii, pe care, din motive de cuviință nu le putem cita aici.

Să nu se zică deci că numai inteligența urește. În tot trecutul țerilor noastre nu s'a făcut absolut nimic pentru a produce iubirea, dar' s'a făcut din partea guvernului maghiare tot posibilul ca ura veche istorică să nu scază.

Ura este numai în inteligență, zice „Pesti Napló“, dar', zice tot el, într'o „mare parte“, adică nu în toată. Va să zică este în lamura națiunii, în inteligență, ură.

De ori-ce simțire, fie ea și numai atât de întinsă cât zice „Pesti Napló“ că este, stălele țin pretutindeni seamă. Ce face guvernul maghiar, ca această ură din inteligență să dispară? O bagă cât poate în temniță etc.!

Crede „Pesti Napló“, cred politicianii maghiari că așa se produce iubire?

Dar', zice el, statul ungar e nevinovat. Ba tocmai de când statul ungar și-a împins limita până lângă regatul român, s'au îmbunătățit lucrurile.

Credeți voi în cele scrise?

Noi tăcem, dăm pas unui Sas și vorbesc, el e mai puțin „suspect“ și deci poate vorbi — deși nu o concedem — mai drept.

Într'o carte asupra „prezentului și viitorului Sașilor din Ardeal“, Petru Iosif Franck scrie:

„Ca fapt al discuțiilor mele de până aici repetesc, că dela anul 1850 până la anul 1867, timpul uniunii Ardealului cu Ungaria, s'a putut simți în toată țeara un progres economic și apoi a urmat până în ziua de azi o perioadă de decădere“.

Aceasta-i în privința economică. De ce statul nu a binevoit să facă altfel lucrurile ca să fie progres și dela 1867 încoace?

Despre cealaltă viață, nu cea economică, ci autonomistă, culturală, școlară etc. ar fi în zadar să mai lungim azi cuvântul; ea-i prea cunoscută.

Singura idee corectă ar păre, că reese la finea articolului. Ziarul vede, că în Ardeal societatea maghiară este aristocrată și are pentru Români democrați toate calitățile ei respingătoare, calități ce influențează și administrațiunea în sens exclusivist, adică antiromân.

Înțelegem imediat șiretlicul dela fine al mercenarilor lui Haas & Deutsch, ei voesc să scoată un argument și pentru reforma administrativă proiectată.

Dar' cu al de-astea cred ei că vor stîrpi ura din societatea (társadalom) română? Cu câteva slujbe? Asta se crede că-i — ambiția „democrației“ române?

Tesa a fost bine pusă de ziarul citat, dar' pentru soluțiunea ei și lipsește cunoașterea tuturor factorilor români cu care calculează. Și de aceea putem repeți vorba veche: Să ne arătam numai cum sîntem, ne-or cunoaște ei odată!

Români și Kossuth. Din incidentul cuvântărilor și meetingurilor marelui zurbagiu Kossuth Ferencz II, s'au aflat și câteva zăre străine, care se arete cum acestui supus italian și s'a permis să facă ce supușilor români li-s'a interzis. Astfel de zăre sînt „Vaterland“ și „Münchner Allgemeine Zeitung“.

Lumea nu ne uită și face comparațiile potrivite între ce pot Ungurii să facă și ce ni-se interzice nouă să facem.

Noul episcop săseș. Sămbătă în 10 c. n. s'a ținut adunarea generală a bisericii evanghelice săsești din incidentul instalării noului episcop. În discursul prin care noul episcop a deschis adunarea a zis între altele următoarele: „Pretutindena se mișcă spiritele la come ale națiunii, în legătură nefirească cu așa numitul progres. Ori-ce act de educațiune e pus în serviciul statului și al scopurilor sale, și dacă apoi aripile legate de neață servicii, se miră, că erori grave nu produc roade mai nobile. De aceste rele suferim și noi, și cu toate acestea nu-i permis să disperăm. Tocmai acum 'i-se impune bisericii noastre, care se știe una cu poporul nostru, datorința cea veche: ad retinendam coronam. Dacă însă biserica vrea să-și împlinească înalta sa misiune, atunci trebuie să persiste pe lângă dreptul, ce 'i-l-a recunoscut însuși statul, apoi pe lângă normele și legile proprii. A susține și a risipi, aceasta stă în puterea noastră. Biserica stă pe un alt teren, nu pe cel parlamentar și trebuie să se ferească, ca să nu lucreze din considerațiuni de partid. În autoritățile sale ea are o conducere, care e chemată a susține instituțiunile și drepturile noastre în biserică. Politica de partid să nu fie transpusă acolo, cu atât mai puțin cu cât în sinul și organizația ei e loc pentru fiecare. Consistorul regretă, că mai multe chestiuni mari nu au putut fi aduse pe tapet în adunare; nu-i permis a crea numai bucați, ci un întreg“.

Din toate aceste rezultă, că poziția cabinetului Wekerle e foarte sdruncinată și mai curând sau mai târziu va trebui să izbucnească criza.

Știri grave.

Credeam că prin desmintirile publicate în „Timpul“ să se încheie afacerea, pe care am tratat-o sub titlul de mai sus.

Primum însă azi din București o epistolă, în care ni-se scrie că e foarte

probabil, ca afacerea aceasta, penibilă din toate punctele de vedere, să urmeze a fi discutată încă în presa română.

În același timp primim dela Paris, dela un bun amic al cauzei române, următoarea epistolă:

Paris, 9 Noemvrie 1894.

Di Lahovari a căutat mai întâiu să câștige ziarul „Estafette“, însă nu 'i-a succes; a dobândit totuși tăcerea lui. Un rezultat mai bun a avut la foarte accesibilul „Figaro“. Di Lahovari a vorbit la acest din urmă ziar de dorința sa de a vedea atacurile de multe-ori nedrepte ce se adresează Maghiarilor, înălțurate și făcând loc unor articole mai conciliante, și mai aproape de adevăr. A lăsat a se înțelege, că concilierea ambelor popoare e dorința guvernului român.

Atât „Estafette“, cât și „Figaro“, în presupunere că toți Români sînt de acord cu procedura aceasta și că legațiunea română de aici exprimă vederile tuturor, nu fac nici un secret din visita și cuvintele dlui Lahovari, și în redacția acestor zăre li-au aflat întocmai un bărbat marcant din colonia română de aici.

Cei șese agenți unguri, care se află aici sînt următorii: Generalul Türr și fiul seu; Ováry, membru al Academiei de știință din Pesta, Malonyay Dezső (pe biletul lui de vizită e însemnat: Docteur en Lettres, Redacteur du „Pesti Napló“, 27 rue de Vangirard), un redactor al lui „Magyar Hirlap“ și un alt personaj, de a căru cunoștință am avut cinstea să fiu dispensat. Di Malonyay Dezső, 'mi-a declarat, scotindu-mă în conștientă cu dl Lahovari, că e trimis de guvernul unguresc în Franca pe timp de doi ani, că are drept misiune să îndrumeze o apropiere între Români și Maghiari, și că această împăcare trebuie căutată cu ajutorul Franței, apropiindu-ne și unii și alții politicește de dînsa.

Ca răspuns la obiecțiunile mele a adaus: „Magyar Hirlap“, care atacă cu violență pe Români, nu e un jurnal serios, că „Revue d'Orient“ e o secătură, că Türr e un general, care n'ar trebui să se amestece în politică, că Pázmány e un nebulon, ce compromite totul. 'Mi-a spus mai departe, că a căpătat adheșiunea mai multor scriitori francezi, care 'i-au promis a scrie articole pentru conciliare, articoli, pe care el, Malonyay Dezső îi va traduce în ungurește și îi va publica în „Pesti Napló“; că a fost primit foarte rege de Reclus, care 'i-a reproșat purtarea Maghiarilor față cu Români; în fine că idea de a lucra pentru conciliare a fost foarte bine primită de „Figaro“.

Maghiarii au deja un organ al lor aici pe „L'Epoque“. Mai zilele treute această ga-

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Bucovina.

NOTIȚE ASUPRA SITUAȚIEI POLITICE
De
George Bogdan.

III. Chestia culturală.

(Urmare.)

Universitatea a făcut numai o mică concesione limbii naționale române: câteva obiecte se propun la facultatea de teologie în limba română. De altă parte la facultatea filosofică nu există de pildă nici azi o catedră de istorie română, deși ori poate tocmai pentru-că această istorie română are singură pe pământul Bucovinei un trecut mândru!

Incidental observ, fiind vorba de istoria română, că pe la 1869 guvernul nu voia să permită nici măcar atâta ca o societate culturală să țină o serie de prelegeri asupra întregii istorii române, susținând, că prin această faptă societatea ar lua caracterul unei școale publice! Dar' ce au să fie societățile culturale, dacă nu școale publice, când ele-și înțeleg bine misiunea? Cinci-șese ani mai târziu s'ar fi putut ca acest dor viu și cald să-l împlinească același guvern, care persecuta în acest chip ridicul istoria română? *)

*) Vorbind de instrucția istoriei în școala populară raportul guvernului pe anul 1892/93 cătră

Din capul locului nu încăpea așadar îndoială asupra spiritului ce va plana asupra universității, dela care Români cer numai o intensivă cultivare a limbii lor, ce se și face, dar' și a istoriei lor, ce nu se face încă. Se face numai istoria bisericii române, care, dacă-i serios făcută, este numai meritul profesorului actual de specialitate.

În ședința dela 9 Decemvrie 1874 a parlamentului austriac ministrul Stremayr spuse, că universitatea germană din Cernăuți este necesară „și din motive politice“. Ele au isvorul „în misiunea Austriei, de a-și împlini problema de purtătoare a culturii în Orient“. Perzând universitățile din Cracovia și Lemberg, prin introducerea limbii polone, importanța lor universală, o universitate germană pentru Români, Rutenii și Germanii din Ostul monarhiei este necesară, zise ministrul.

Oameni, care au văzut și vremile vechi și care știu să observe dezvoltarea lumii, 'mi-au dovedit, că în adevăr universitatea germană a împlinit și o misiune politică: ea a augmenat enorm numărul acelor oameni care venind din Apusul german al monarhiei, din mediul cunoscutului lupte de naționalități, s'au pus într'un conflict acut cu trecutul și tradițiile

minstru zice — ce ironie asupra îngrijirii sale de românism! — că lipsește încă un manual potrivit pentru istoria mai veche a patriei. De ce nu-l puse la cale, când oameni capabili să-l facă s'ar fi găsit? Din contră istoria germană nu lipsește de nicăieri, nici chiar dela — agronomie!

țerii și care voesc să modifice harta Bucovinei, spiritul popoarelor în sens german, cași-cum acesta ar fi singurul mod de a pute fi europeanizat. Încercarea nu va reuși însă, pentru-că elementul social german mult și energetic — nu se află!

Universitatea a avut în tot cazul o bună urmare. O tinerime numeroasă este acum concentrată aici și ea devine din ce în ce mai tare, mai capabilă să arunce dela sine neadama tutelă, pe care amici hipocriți încearcă și azi să 'i-o impună. Ea se poate acum pregăti în mai mare număr pentru a ocupa locurile păturii străine suprapuse. În această luptă de existență proprie și națională seriozitatea studiului lor este singura garanță că universitatea nu va îngreuna dezvoltarea națiunii române, prin creșterea și a elementelor străine. În acest institut tinerimea română are o problemă mare: a dovedi superioritatea de rasă, superioritate ce ni-se recunoaște de mulți, dar' ni-se și contestă de mulți.

Se înțelege, că nu-i meritul universității, dacă tinerimea devine și ea din zi în zi tot mai națională, aparițiune generală tuturor universităților din monarhie, la care studiază și Români.

Școalele de specialitate nu le voui discută pe toate, câteva pilde fiind de ajuns să ne dovediască ce zadarnică, chiar ce destabilizabilă existență duc ele din punct de vedere român și mai ales țărănesc-român. De pildă:

Bucovina întreține în Cernăuți o școală de agronomie. Ea există de aproape 25 ani și a fost creată cu gând să profite populațiunii țerii. 'Mi-am dat oboseala să calculez suma generală a cheltuielilor de până acum ale întreprinderii acestei școale. Suma aflată este 340.000 fl.

Am cercetat apoi câți elevi bucovineni au trecut prin această școală. Au absolvat-o 106 elevi bucovineni. *) Dacă am admite — ce nu-i exact însă — că toți acești bucovineni au rămas în țeară, fiind agricultori și ce trebuie să admitem, că adică o școală întreținută de țeară numai țerii are să-i profite, am obținut încântătorul rezultat, că educația fiecăruia dintre elevii acestei școale a costat peste 3000 fl. Surprinzător, dar' exact. Nu avea poetul Franzos drept să vorbească de Halb-Asien? Avea! Pentru-că numai în barbarie și semi-barbarie ori în destrăbălare luxul este preferit utilului.

Elevii acestei școale erau în anul școlar 1892/93 Români 5, dintre care par a fi 3 din România, Germani 29, Poloni 16, Ruteni 6. Părinții cei mai mulți erau funcționari (26) și negustori (10). Importații își educă aici pe fiii lor, străinii își cresc porodița.

Dintre elevi au fost în anul trecut 16 stipendiști. Stipendiști de-ai țerii sînt în 1894 5 și între ei nici un Român, ci 2 Ruteni, 2 Nemți și 1 Ungur. Stipendiții ministerului de agricultură sînt 4 Poloni și 1 Jidov. Curios este

*) Fiind Români 37, Ruteni 18, Germani 39, Poloni 12.

însă, că acestor cinci din urmă stipendiul li-s'a conferit de reuniunea pentru cultura țerii, reuniune al căru president este un politician român, dl cav. Eugen Stircea și vicepresident alt politician român, bar. Nicu Mustata. Amândoi politicieni »naționali«. Este firesc deci că ne-fiind spriginii numărul elevilor români scade și trebuie să scază.

Ce interes românesc este a susține școala aceasta, care nu profită cu nimic masei poporului român?

Dela 1871 s'au dat anual din partea țerii două stipendii de câte 400 fl. pentru a a crește profesori pentru această școală, s'au cheltuit 16.400 fl. și încă nu s'a realizat cu nici un stipendist scopul! Tocmai fiilor români ai țerii li-s'au făcut și se fac și azi greutateți la școala aceasta. Profesori speciali au fost până acum Români 1, zi unul și auxiliari 3. Cei au fost peste tot 8, Poloni — ear' ei! — 6, Nemți 7, Ovrei 3, Ruteni 3.

Etă decii un institut, ai căru conducători asemenea 'și-au dat într'un eminent chip toată silința să fortifice rădăcinile și sporul păturii suprapuse și străine.

Dacă m'aș scobori la discuția unor cazuri de specială persecuție a Românilor dela această școală aș trebui să fiu chiar prea prea desiluzionant.

La capăt țin să citez asupra folosului pentru Români al acestei școale și un glas bucovinean*):

*) Raportul societății »Școala română« în Suceava. Cernăuți, 1893, pag. 6.

manăturmă! Unde sînt păstorii tîi cei adevărați? Tu îi hrănești, ei te lasă naimiților! Cel-ce are urechi de auzit să audă!!!

Dureroase știri, despre care am mai vorbit într-unul din nrii ziarului nostru, când cu isprăvile preotului Prie din Săcădate. Atunci am atras atenția consistorului din Sibiu, ca înaltă autoritate școlară. O facem și acum din nou.

Ciobanul George Cârțian pentru primadată se întâlnește în țîrg cu popa Prie. „De părinte! d-ta ești popa Prie?” „Da, fîstul meu!” „Ah”, zise ciobanul, „bine că ne-am întalnit, cinstite părinte!” „Am auzit că ești un preot procopșit, deci aș ave o mică rugare”. — Popa: „Poftim, fiule!” Ciobanul: „Părinte dragă! am comis o faptă, pentru care mă muștră conștiința. Nu demult am fost în pădure cu un frate al meu și cu un străin de neam. După-ce am încercat carele, eu înaintea lor, venind cu toții cătră casă, celor din urmă li-s'au înglodat carele într'un noroiu așa de tare, încât amîndoi își băteau vitele și-le omoare, ba chiar era să-și strice și carele. Se înțelege, mă strigau amîndoi să le dau ajutor. Nu știu ce draci aveam, că-mi desprinz boii dela carul meu și ti ajut străinului și li scot carul din noroiu, și las pe bietul frate și-l Dumnezeu cum va fi eșit; și acumă tmi pare rău ce am făcut, dă-mi, fiu bun, vr'un sfat să mă pocăesc!” Prie: „Rău ai făcut fiule! ai comis păcat de moarte, trebuie să te canonești pentru această faptă!” Ciobanul: „Crez cinstite părinte! Dar' acel păcat d-ta ești, căci în Cluj ai lăsat pe fratele d-tale, și ai ajutat la carul străinilor”. Prie iute s'a șters de aici. Cei-ce au auzit acestea au început a rîde și a zice: „Sărman păstor! că ai ajuns să te învețe oaia!”

Monument lui Iancu.

În „Foia Poporului” nr. 38, aflăm publicate următoarele incurgeri pentru „Monumentul lui Avram Iancu”:

Lista din Cernăuți cu 18 fl. 85 cruceri.

Lista din Brașov cu 14 fl. 40 cr., adunați de George Preșmearan, măcelar.

Lista din Budapesta cu 11 fl., adunați între universitarii români de dl G. David, stud. univ.

Lista din Oroiu-săcuiesc cu 10 fl., adunați de d-na Carolina Codarcea.

Lista din Cața cu 9 fl. 55 cr., trimiși de dl Ioan Ursu inv.

Lista din Sibiel cu 8 fl. 50 cr., adunați de dl Valeriu Popovici.

Lista din Zernești cu 7 fl. 40 cr., adunați de Niculiță Oltean.

Lista din Fibișiu cu 6 fl. 30 cr., adunați de economul Mateiu Târziu.

Lista din Archita cu 3 fl. 65 cr., adunați de Ioan Băbos, tîmplar.

Dela singuratici, în acest număr, suma de 12 fl. 50 cr.

În „Foia Poporului” nr 39 aflăm:

Lista din Săcărîmb cu 16 fl. 45 cr., adunați de d-șoarele surori Ludovica Elăsa și Valeria Iancu.

Lista din Caransebeș cu 16 fl., trimiși prin dl George Livescu.

Lista din Ohaba cu 14 fl. 40 cr., adunați de economul Basiliu Mureșianu.

Lista din Miercurea cu 14 fl. 33 cruceri, adunați de economul Simeon Solomon.

Lista din Intregalde cu 10 fl. 66 cr., adunați de domnul Nicolae Necrelescu.

Lista din Sambotelec cu 11 fl. 10 cr., adunați de domnul Alexandru Graur.

Lista din Sângătin cu 5 fl. 10 cruceri, adunați de economul Simeon Dăian.

Lista din Cohalm cu 4 fl. 52 cr., adunați de George Forsea și Nicolau Spornic.

Lista din Gușterița cu 3 fl.

În „Foia Poporului” nr. 40 s'au publicat:

Lista din Abrud cu 24 fl. 35 cr., adunați de dl Absolon Faur.

Lista din Balomir cu 11 fl., adunați de domni N. Suciș, I. Vulcu, I. Adam lui Iacob și Petru Anghel.

Lista din Simand cu 9 fl. 68 cr., adunați de domnul Augustin Beleş, preot.

Lista din Bozovici cu 8 fl. 30 cr., adunați de dl Ioan Brinzei.

Lista din Mocrea cu 7 fl. 15 cr., adunați de economul Ioan Ursuș.

Lista din Orăștie cu 8 fl. 35 cr., adunați de Ilie Turdășan și A. Addușiu.

Lista din Goștîla cu 2 fl. 90 cr., adunați de dl Vasilie Conțîș.

Lista din Arad cu 2 fl. 55 cr., adunați prin dl Demetriu Varadi.

Lista din Colnic cu 2 fl. 50 cr., adunați de Cornelău Popovici.

Lista din Rășinari cu 2 fl. 40 cr., adunați de d-șoara Maria Crețu.

Lista din Giococ cu 3 fl., adunați de dl Nicolae Tâmpian.

În „Foia Poporului” nr. 41 aflăm:

Lista din Cluj cu 21 fl., adunați între tinerii universitari români.

Lista din Colnic cu 13 fl. 35 cr., adunați de d-șoara Maria Dragan.

Lista din Trestia cu 9 fl. 70 cr., adunați de dl Petru Perian, preot.

Lista din Sângeorzul-român cu 7 fl. 80 cr., adunați de dl Ioan Marcu, învățător.

Lista din Lupoia cu 4 fl. 30 cr., adunați de dl Ioan Mureșianu.

Lista din Jebel cu 4 fl. 20 cr., adunați de dl Teodor Pocan.

Lista din Valea-mare cu 3 fl. 65 cr., adunați de dl George Tripa.

Lista din Orăștie cu 3 fl. 40 cr., adunați de dl Titu Turdășianu.

Lista din Borgo-Suseni cu 2 fl., trimiși de dl Ioan Orban.

Lista din Orșova cu 3 fl., trimiși de dl Petru Calcianaru.

Din Dumitra adunarea dlui I. Patachi din Blaj, de 5 fl.

Dela singuratici publicați 2 fl.

În „Foia Poporului” nr. 42 aflăm:

Lista din Seliște cu 107 fl. 61 cr., adunați de dl protopresbiter Dr. Nicolae Maur.

Lista din Velcheriu cu 20 fl. 60 cr., adunați de Nicolae Boca, stud.

Lista din Hărteșani cu 4 fl. 80 cr., adunați de dl Nicolae Popa.

Lista din Roșia cu 5 fl. 43 cr., adunați de Hamu Florian, econom.

Lista din Șeprenș cu 2 fl. 16 cr., adunați de Mihail Velicuș Hupa.

Lista din Cermeiu cu 3 fl. 80 cr., adunați de economul Nicolae Leiu.

De pe Valea-Almașului 10 fl.; ear' dela cineva 1 fl.

Suma întreagă până la acest număr: 1834 fl. 63 cr. și 223 lei 50 bani.

Subscrier: Titu Liviu Albini, dăttător de seamă.

CRONICĂ

Adunarea generală a „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului”, ținută azi la orele 11 în sala comitatului, a fost bine cercetată. Până a primul raport detaliat despre decursul acestei adunări, însemnăm, că adunarea a ales pe primul president și întemeietorul reuniunii, dl Eugen Brote de membru onorabil al ei. Comitetul ales pe 6 ani este compus din domni: Demetriu Comșa, prof. seminarial, president; Iosif Popp, proprietar în Sibiu, vicepresident; membri în comitet: Dr Aurel Brote, directorul băncii „Transilvania”; T. L. Albini, cand. de avocat; Dr. Petru Șpan, profesor sem.; George Bobeș, paroh toți din Sibiu; Ioan Chirca, vicenotar în Seliște; George Dordea, proprietar în Bungard; Mihail Stănilă, proprietar în Vale și Ioan Popescu, proprietar în Sibiel. În ședința noului comitet, ținută imediat după încheierea adunării generale, comitetul constituindu-se a ales de secretar al reuniunii pe dl Victor Tordășianu, oficial consistorial; de cassar pe dl Petru Ciora, oficial la cassa consistorială; de controlor pe dl Emil Verzariu, funcționar de bancă și de custode, pe dl Tit L. Albini.

Reuniunea română de muzică din Sibiu. Din cauza concertului dat de quartetul Udel proba de cântări se amîna pe Sămbătă 5/17 a. c. la 6 ore seara.

Fapte de laudă. Privitor la „Apelul” d-șoarelor din Brașov, publicat în numărul „Tribunei” nr. 230, sîntem rugați a aduce la cunoștința tuturor, spre mai bună lămurire, că sub expresia „obiecte de orice fel” se înțelege orice lucru de industrie casnică națională, cum sînt: albituri, țesături, broderii, cusături, de orice materie; pe urmă obiecte de lemn, de metal, de piele, de os etc. Lucrul principal se contribuie fiecăr ce poate; fiecăr se considere de datorie națională a lua parte la scopul nobil. Și încă ceva: să se strîngă lucrurile cât de curînd și să se trimită la Brașov.

Isprăvuri patriotice. „Floarea națiunii”, universitarii maghiari din Cluj, au ținut de cîuviință să-și manifeste în mod vedită adîncul lor patriotism. Și ce au făcut? S'au adunat cu mare alaiu, cu sîlbatice sberături de „eljen Kossuth Ferencz, abzug „Pesti Napló” în piața din Cluj și în mijlocul injurărilor „patriotice” au ars un număr din „Pesti Napló” care publicase articolul „Boulanșer-ul maghiar”, la adresa lui Kossuth Ferencz. Bravă tinerime, isprăviri demne de — ea!

Quartetul Udel. Mercuri vom ave plăcerea a admira în orașul nostru celebrul quartet al profesorului Udel. Quartetul Udel e o specialitate în lumea musicală și storce admirațiunea tuturor. Membrii quartetului înzestrați cu voci superbe și cu o mimică hors ligne, mînăncă, beau, cetesc, dorm, se ceartă etc. cîntînd își poate cineva lesne închipui ilaritatea ce produc.

Nuntă de argint regală. Toate societățile private din capitala României pregătesc un frumos defileu, cu ocazia sîrbării nuntii de argint a Maiestăților Lor rege și regina. Se vor oferi suveranilor mai multe obiecte de amintire.

Mai nou.

În consistorul metropolitan deschis azi de metropolitul Miron, s'a discutat chestia convocării congresului național bisericesc. S'a decis a se face o remonstrație cătră ministrul de culte și să se informeze și pe M. Sa Monarchul.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Petersburg, 13 Noembrie n. În cercularul adresat de ministrul de externe reprezentanților diplomației în străinătate ai Rusiei se zice: Țarul e ferm decis a urma calea indicată de tatăl seu. În prima linie se va dedica consolidării interne și promovării bunăstării și nu se va abate nici într'o direcție dela politica liniștită, leală și sănătoasă, care a contribuit în măsură atît de mare la liniștirea generală. Rusia va rămîne credincioasă tradițiilor sale, va cultiva relațiunile amicabile cu toate puterile și va privi cheazășia cea mai sigură pentru liniștea statului în respectarea dreptului și ordinii legale.

Sosirea cadavrului e fixată pe astăzi. Cununia noului Țar se va face îndată după ceremoniile înmormîntării, cel mai tîrziu la 26 Noembrie n.

Londra, 13 Noembrie n. Telegrame sosite aici spun, că Japonezii au cuprins, aproape fără rezistență din partea Chinezilor, portul Arthur.

Bruxela, 13 Noembrie nou. În mina Pluto s'a întîmplat o explozie. Au fost omorîte 19 persoane.

Bibliografie.

La Institutul Tipografic Sibiu se adă de vînzare:

„Nuvele de Russu Șiriani”. Prețul unui volum este 1 fl.

A apărut Nr. 22 al revistei literare-beletristice, pentru familie „Rîndunica” cu următorul sumar: Profesorul Iordache, de Marg. Moldovan. — La ce mă sbat?, de Petrea dela Cluj. — Secretarul și bucătarul, de Scribe și Mélesville. — În pădure, de Brebenel. — „Vorbă slabă”, de Brebenel. — Epigrame, de I. Cîndea. — Rămurele: Impresii de călătorie, de Ilie din Urșeni. — Din scrierile lui Seneca, de C. Dărăbant. — Felurite, de *.

Economie.

Finanțe române. „Journal Financier Francais” ce apare la Paris scrie următoarele:

Fondurile de stat ale acestei mici țeri încep a atrage atențiunea capitaliștilor francezi.

Se știe că guvernul român a fost autorizat să contracteze un împrumut de 120 milioane franci.

Am anunțat deja că o comisiune îmbrățișînd un capital de 58 milioane a avut loc la 8 Octomvrie în piețele Berlin, Frankfurt, Băle, Zurich și Geneva.

Rămîne dar' un sald de 62 milioane de realizat și este de prevîzut că țîrgul Parisului va face o primire favorabilă părții de împrumut ce-i este rezervat.

România, al cărei teritor cuprinde 129.947 kilometri pătrați, a cărei populațiune este de 5,376.000 locuitori, a luat rang între națiunile prospere. Finanțele sale sînt de o adevărată importanță, deoarece serviciul datoriei publice exige 70 milioane franci asupra unui budget total de 203 milioane.

Parcă scăderea generală a dobînzilor în plasamente trebuie să determine un curent din ce în ce mai mare cătră rentele unei țeri ca România, unde funcționează etalonul de aur.

Adăugăm aci că în 1892 s'a creat o cassă de amortisment alimentată de vînzarea în mici loturi a importante domenii ale statului. Cu modul acesta are în vedere de a susține țîrgul titlurilor contra cauzelor trecătoare ale deprețării. Cassa dă în fiecare an compt de operațiunile sale camerelor române. Aci e o garanție pentru stabilitatea cursurilor, prețioasă, evident, pentru fondurile publice ale unui stat.

Aceste explicațiuni fac să se înțeleagă, că fondurile române trebuiesc luate în serioasă considerație de capitaliștii nostri, într'o epocă în care plasamentele solide de 4 și de 5%, devine din ce în ce mai rare.

În fine, confratele nostru din Paris sferșește astfel: Cetitorii nostri știu de altfel că de mult timp încă avem o foarte bună opinie de finanțele române.

Ţîndarul țîlei.

2/14 Noembrie 1894.

Julian: Muc. Archipșim. Gregorian: Leopold. Soarele: răsare 8.3 apune 3.55 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 13 Noembrie n. 12 care dimineața.

Table with 5 columns: Observații, Diferența din prezisul, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatura, Direcția vîntului. Values: 24.5, -1.5, +7.2, +12.4; 4.2, S.

Din țeară 11 Nov. n. 7 care dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsius, Vîntul (direcție și țîria). Rows: Budapesta, Sătmar, Cluj, Orșova, Arad, Panciova.

Sosiți în Sibiu.

În 13 Noembrie 1894.

Hotel Metzler. Goldiș din Oradea-mare. Popoviciu din Orșova. G. Crăciunescu din Biliș. Gurban din Butin, protopopi. Carl Schmidt, farmacist din Sebeșul-sălesc. Christ, căpitan din Seghedin. Andr. Lang din Sighișoara. Marinkas din Secu. Benczi Weiss din Szaplanca. Grünhut comerciant din Viena.

Teatru orășenesc.

Mercuri în 13 Noembrie 1894.

„Das Sonntagskind”.

Operetă în 3 acte de H. Witman și I. Bauer.

Bursa de mărfur. din Budapesta dela 10 Nov. n. 1894.

Table with multiple columns: Sîmțuțe, Prețul per 100 chilogr., etc. Rows include: Grău, Bănațenesc nou, Grău dela Tisa, Grău „Pesta”, Grău de Alba-Reg., Băleca, Grău ung. de Nord, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 12 Noembrie n. 1894.

Table with 3 columns: Hartie-monetă română, Lire turcești, Ruble rusești. Values: Cump. 9.79 vînd. 9.90, 11.15, 11.20, 10.10, 1.32, 1.50.

Bursa de Budapesta.

Din 10 Nov. n. 1894

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Renta ungh. v. c., Amortismentul căilor ferate ung., etc. Values: 128.30, 97.20, 128.50, 125.50, 101.76, 97.25, 97, 100.25, 169.50, 148, 99.75, 100, 124.25, 1040, 101, 5.90, 9.92, 61.20, 124.75.

Bursa de Viena.

Din 10 Nov. 1894.

Table with 3 columns: Renta de aur ung., Renta ungh. v. c., Amortismentul căilor ferate ung., etc. Values: 128.30, 97.55, 128.25, 125.50, 101.80, 97, 162.25, 143.50, 99.95, 99.90, 124.40, 1048, 494, 390.50, 5.89, 9.92, 61.15, 135.75.

Bursa de București.

Din 28 Oct. v. — 4 ore p. m. Cassa Ultim.

Table with 3 columns: Renta rom. per 1875 5/8, Româncă amort. 5/8, Oblig. de stat C. F. R. 6 1/2, Renta rom. (Kur. conv.) 6 1/2, etc. Values: 100, 97, 90 1/2, 100 1/2, 87 1/2, 109 1/2, 87, 1488, 420, 487, 118, 105, 280.

Table with 3 columns: Londra 3 luni, Berlin 3 luni, Paris 3 luni, Viena, Agio. Values: 109 1/2, 87, 87, 87, 87.

Pentru redacție responsabil: Ioan Ciotea. Proprietar și editor: T. Liviu Albini.

Anunț de exarândare.

Bunul comasat dela Cenade in extensiune de 1078 jugere, care este proprietatea fondului basilitan din Blaj, impreună cu toate superedificatele de locuit și economice și cu 20 de drepturi de pășunat in pășunea comună, se dă in arândă pe calea licitațiunii publice pe periodul de 6 ani, începând din 1 Ianuarie 1896.

Licitațiunea se va ține în 5 Decembrie a. c. st. n. la 9 oare a. m. in curtea metropolitană. Doritorii de a licita au a depune un vadiu de 10% dela suma de strigare de 3500 fl. v. a.

Numai oferte sigilate provăzute cu vadiul de 10% in care se va oferi o sumă fixă și oferentul va declara, că cunoaște condițiunile licitațiunii se vor lua in considerare, și aceste încă numai intru atâta, încât cel puțin cu trei zile înainte de ziua licitații se vor fi subțernut P. V. Consistor metropolitan din Blaj.

Condițiunile de licitațiune și până atunci se pot vedea in cancelaria subșcrișului.

Blaj, in 8 Noembrie 1894.

Vasiliu Olteanu, avocat.

[2538] 2-3

Un bărbat

care cunoaște perfect limba română și maghiară, află aplicare, ca scriitor in cancelaria subșcrișului, sub condițiuni foarte favorabile. — Cei cu diplomă de notar vor fi preferiți.

Vad, (p. u. Sárkány) in 7 Noembrie 1894.

[2539] 2-2

Iacob Morariu, notar cercual.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

ȚINEREA VITELOR

de Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Institut Tipografic T. L. Albini in Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călindarul Poporului

pe anul comun

1895.

Cuprinsul: Călindarul astronomic și bisericesc, cu povețe economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1895. — Genealogia domitorilor europeni. — Posta. — Corresponța telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — Văduvele, de Delavrancea. — Moțul și Domnul, de Ioan Vesa, învețător. — Economic: Ceva despre stăpîrea omidelor; Sirop de smeură și de cireșe. — Poesii: Cu flori cu ramuri verzi, (Dedicatie martirilor nostri) de P. Dulfu; Lupta vieții, de G. Coșbuc. — Partea haștie: Oala cu lapte; Anecdote; Răspuns incurcat; Ghicitori. — Tirgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate.

Numai 20 cr. exemplarul. Cu trimiterea pe postă 23 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Pătru. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Povește de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țeranilor români la nunta, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiioa a nouă mame. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Poveștea lui Ignat. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărănticul. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Povește de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușă cu trei picioare. Povește franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Povește de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărăntic. Novă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală in satul lui. Povește de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărănticul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Povește de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuci-împărat. Povește din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Povește din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Povește in versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil in Roșeni. Novă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Povește in versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermească. Povește in versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Povește in versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Povește de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă in patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie in 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Povește de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Eusalin păcurarul. Povește de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie in 5 acte de Alexandru Parodi. Tradus de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1894.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for routes: Budapesta-Predeal, Budapesta, gara de vest-Ruşava-Verecerova, Copsa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Cucerdea-Oșorheiu-Regh-săs., Ghiriș-Turda, Sighișoara-Odorheiu, Simeria (Piski)-Petroșeni-Lupeni, Simeria (Piski)-Hunedoara, Brașov-Zernesoi, Brașov-Chezdi-Oșorheiu, Murăș-Ludoș-Bistrița, Sibiu-Cisnădie, Arad-Timișoara. Includes train numbers, departure times, and station names.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall,